

PPA110วิชา สังคมและเศรษฐกิจไทย Thai Social and Economic Structure

By Dr. Phudit Nokhontod

ปัญหาทางการเมืองระหว่างประเทศในปัจจุบัน

1 ปัญหาการก่อการร้ายสากล

ประเทศสหรัฐอเมริกาโดย Central Intelligence Agency (CIA) ให้คำจำกัดความการก่อการร้ายไว้ว่า การก่อการร้าย หมายถึง "ปฏิบัติการรุนแรงที่มีการคิดและเตรียมการไว้ก่อนล่วงหน้า โดยมีเหตุจูงใจทางการเมือง กระทำต่อเป้าหมายซึ่งไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสงคราม และไม่มีศักยภาพในการทำการรบโดยกลุ่มขบวนการที่มีได้เป็นตัวแทนของรัฐในทางการเมืองระหว่างประเทศ หรือโดยกลุ่มสายลับของรัฐที่กระทำการในทางลับ"

รูปแบบของสงครามการก่อการร้าย

การก่อการร้ายจะมุ่งกระทำต่อเป้าหมายที่เป็นสัญลักษณ์ รวมถึงพลเรือน โดยมีเจตจำนงเฉพาะ ให้มีผลกระทบทางจิตวิทยาอย่างรุนแรง การก่อการร้ายจึงถูกใช้โดยองค์กรใต้ดินในหลายๆ ประเทศ เพื่อดำเนินจุดมุ่งหมายต่างๆ กัน

ซึ่งปัจจุบันได้ขยายขอบเขตจากการต่อสู้เพื่ออิสรภาพ ภารดรภาพ สงครามศาสนา ไปจนถึงสิทธิแห่งมนุษยชาติ แต่ด้วยปัจจัยทางการเงินซึ่งเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติการสงครามเต็มรูปแบบ จึงมักพบว่าผู้ก่อการร้ายส่วนใหญ่มักไม่มุ่งเป้าหมายไปยังสถานที่ที่มีการวางกำลัง หรือมีระบบการป้องกันหนาแน่น หรือปะทะกับกองกำลังที่มีความเข้มแข็ง

แต่เลือกที่จะปฏิบัติต่อเป้าหมายที่เด่นชัด มีระบบการระวังป้องกันไม่แน่นหนา หรือเข้าปฏิบัติการในช่วงเวลาที่ไม่ได้คาดหมาย ระบบการรักษาความปลอดภัยของเป้าหมายไม่อยู่ในสถานะเตรียมพร้อมเต็มรูปแบบ และเป้าหมายนั้นต้องเป็นเป้าหมายที่น่าจะได้รับความสนใจมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

อังกฤษยกระดับเตือนภัยก่อการร้ายเข้าขั้น “รุนแรง” เผยมี
ระเบิดเป็นลูกระเบิดชาวซีเรีย เกิดเหตุในวันรำลึกทหารผ่านศึก

ประเภทของการก่อการร้าย

ถึงแม้ว่าการก่อการร้ายจะมีรูปแบบที่มีการเคลื่อนไหวข้ามไปข้ามมาในหลายๆ ประเทศ ไม่ค่อยมีปรากฏการณ์การปฏิบัติการที่จำกัดอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใดเพียงประเทศเดียวบ่อยนัก แต่ก็ยังสามารถแบ่งรูปแบบของการก่อการร้ายออกได้เป็น 3 ประเภท

1. การก่อการร้ายที่ไม่มีการสนับสนุนจากประเทศใดๆ การก่อการร้ายประเภทนี้ จะเป็นเพียงองค์กรกลุ่มเล็กๆ ที่มีความคิดเป็นของตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับรัฐบาลหรือรัฐประเทศใด จำเป็นต้องสร้างฐานเงินทุนด้วยตัวเอง หรือหาแหล่งทุนสนับสนุนเป็นการส่วนตัว บางก็ใช้วิธีการระดมเงินทุนด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น

ปล้น ลักพาตัวเรียกค่าไถ่ และข่มขู่

โดยทั่วไปองค์กรการก่อการร้ายส่วนใหญ่จะเริ่มต้นจากจุดนี้เมื่อแรกจัดตั้งองค์กร

ประเภทของการก่อการร้าย

2. การก่อการร้ายที่ได้รับการสนับสนุนจากประเทศใดประเทศหนึ่ง การก่อการร้ายประเภทนี้ องค์กรจะมีการติดต่อกับรัฐบาลหรือรัฐประเทศที่ให้การสนับสนุนด้านอาวุธเงินทุน ที่ลี้ภัยทางการเมือง รวมทั้งความสะดวกสบายอื่นๆ

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือรัฐประเทศใดใด รัฐบาลหรือรัฐประเทศนั้นๆ ก็ไม่มีอำนาจที่จะควบคุมการดำเนินการขององค์กร ในส่วนที่รัฐจะเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายนั้น

จะจำกัดอยู่ในลักษณะของการสนับสนุนด้านการเงิน ความช่วยเหลือทางทหาร การฝึก และทางอุดมการณ์

การให้ความคิดริเริ่ม คำแนะนำการดำเนินการ หรือการปฏิบัติการโดยผ่านทางกลุ่ม องค์กรที่อยู่นอกโครงสร้างการจัดตั้งของรัฐบาลเป็นหลัก

ประเภทของการก่อการร้าย

3. การก่อการร้ายในความควบคุมของรัฐบาลหรือรัฐประเทศใดประเทศหนึ่ง การก่อการร้ายประเภทนี้ องค์การการก่อการร้ายเป็นเสมือนส่วนหนึ่งของรัฐ หรือรัฐเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการก่อการร้ายเอง

โดยผ่านทางกลุ่มองค์กรที่อยู่นอกโครงสร้างการจัดตั้งของรัฐบาล นโยบายการต่างประเทศและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จะถูกควบคุมโดยรัฐ อาวุธ เงินทุน ที่ลี้ภัยทางการเมือง รวมถึงปัจจัยที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่างๆ จะถูกจัดหาให้โดยรัฐบาลหรือรัฐประเทศนั้นๆ

ปัจจัยเกี่ยวข้องในการก่อการร้าย

- การคมนาคม การก่อการร้ายได้แพร่ขยายเข้าไปในพื้นที่แทบทุกส่วนของโลก เนื่องด้วยการคมนาคมขนส่งที่รวดเร็วและมีให้เลือกหลายทางในยุคปัจจุบัน ผู้ก่อการร้ายจึงสามารถเคลื่อนไหวกิจกรรมต่างๆ ได้ง่าย

ประกอบกับสามารถใช้อุปกรณ์เครือข่ายสื่อสารที่ทันสมัยในการรับส่งข้อมูล สั่งการ และติดตามผล การติดตามร่องรอยของผู้ก่อการร้ายจึงเป็นเรื่องยาก การจะเข้าถึงองค์กรหรือตัวผู้ก่อการร้ายจึงอาจต้องใช้เวลารวบรวมข่าวกรองจากหลายๆ แหล่ง และใช้เวลาเป็นปีๆ ซึ่งบางครั้งก็แทบไม่ประสบผลเลย

ปัจจัยเกี่ยวข้องในการก่อการร้าย

- การสนับสนุนจากรัฐบาล ผู้ก่อการร้ายบางกลุ่มในปัจจุบันเป็นผู้ก่อการร้ายภายใต้การจัดตั้ง หรือได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือรัฐประเทศต่างๆ เพื่อจะใช้ประโยชน์ในการดำเนินนโยบายทางการเมือง

โดยลักษณะของชาติต่างๆ เหล่านี้มักจะเป็นชาติที่มีกำลังทหารอ่อนแอ หรือพลังอำนาจแห่งชาติไม่เข้มแข็ง และกำลังเผชิญหน้ากับประเทศมหาอำนาจ หรือชาติที่มีความเข้มแข็งกว่า รวมไปถึงชาติที่ไม่ต้องการดำเนินนโยบายทางการเมืองการทหารที่รุนแรงโดยเปิดเผย **หลีกเลี่ยงการปะทะโดยใช้กำลังซึ่งหน้า** อันจะส่งผลกระทบมหาศาลต่อระบบโดยรวมของประเทศ ประเทศเหล่านี้ก็จะเลือกใช้งองกำลังของผู้ก่อการร้ายปฏิบัติการกึ่งนี้แทน

ปัจจัยเกี่ยวข้องในการก่อการร้าย

- เส้นทางทางการเงินหมุนเวียน ส่วนหนึ่งที่มีการก่อการร้ายเป็นที่นิยม หรือเป็นทางเลือกที่มักจะถูกใช้นั้น เพราะการก่อการร้ายไม่ใช่สงครามตามแบบ แต่เป็นรูปแบบของสงครามหลบซ่อน ยากที่ชาติที่ถูกกระทำจะป้องกันและตอบโต้ และการก่อการร้ายส่วนใหญ่ไม่ได้ต้องการเงินสนับสนุนจำนวนมาก

การก่อการร้ายใช้เงินน้อยกว่ากิจกรรมข้ามชาติที่ผิดกฎหมายอื่นๆ การค้ายาเสพติด หรือกระทำการค้าอาวุธ จึงไม่ใช่เรื่องยากนัก ที่จะรวบรวมเงินทุนให้เพียงพอในการปฏิบัติการแต่ละครั้ง

การแกะรอยเส้นทางทางการเงินที่หมุนเวียน ในระบบเป็นเรื่องยากเพราะผู้ก่อการร้ายจะใช้บัญชีปลอมในการทำธุรกรรมต่างๆ ในทางการเงินกับธนาคารและสถาบันการเงิน ผู้ที่ดำเนินธุรกรรมก็เป็นเพียงตัวกลาง ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับระบบภายในขององค์กรการก่อการร้าย และเงินที่หมุนเวียนภายในระบบ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการนำเงินจากกิจกรรมที่ถูกกฎหมายมารวมเข้ากับเงินที่มาจากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ความสนใจในการติดตามเงินที่ถูกโยกย้ายออกนอกระบบธนาคารจึงไม่เป็นที่สังเกตเท่าที่ควร

ปัญหาในการจัดการกับการก่อการร้าย

1) มุมมอง ที่แตกต่าง

สิ่งที่เป็นปัญหายุ่งยากมากที่สุดในการดำเนินการต่อสู้กับการก่อการร้ายคือ "ความหมาย" กับ "แนวคิด" ใครคือผู้ก่อการร้าย และอะไรคือการก่อการร้าย เนื่องจากแต่ละประเทศแต่ละองค์กรต่างให้ความหมายไปในทิศทางของตัวเอง

ดังนั้นผู้ก่อการร้ายในสายตาของชาติหนึ่ง อาจจะเป็นนักสู้เพื่ออิสรภาพของอีกชาติหนึ่ง และสองสถานะนั้น มีความหมายที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะนั่นเป็นการแบ่งแยกที่ชัดเจนระหว่างการกระทำที่โหดเหี้ยม ไม่คำนึงถึงกฎหมายโดยบุคคลใด กลุ่มใด หรือรัฐใด กับการต่อสู้อันชอบธรรมของคนในชาติที่ถูกกดขี่ข่มเหง จากอิทธิพลหรือการยึดครองของต่างชาติ

ปัญหาในการจัดการกับการก่อการร้าย

ตัวอย่างเช่นประเทศหนึ่งมีการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยรัฐซึ่งชนในชาติส่วนใหญ่นับถือศาสนาหรือมีวัฒนธรรมอันใดอันหนึ่งอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ และมีประชากรส่วนน้อยส่วนหนึ่งที่นับถือศาสนาและวัฒนธรรมแตกต่างไป ไม่ว่าความแตกต่างนั้นจะมีส่วนใกล้เคียงกับรัฐประเทศข้างเคียงหรือไม่ แต่หากชนกลุ่มน้อยส่วนนั้นรู้สึกว่าคุณสมบัติของเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินวิถีชีวิต ภายใต้การปกครองของรัฐ

ชนกลุ่มน้อยต่างเห็นพ้องที่จะขอมีรูปแบบการปกครองพิเศษเป็นของตนเอง จึงดำเนินการชุมนุมประท้วงเรียกร้องและสร้างเงื่อนไขทางการเมืองขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะที่เร้าให้ฝ่ายรัฐดำเนินวิธีการตอบโต้โดยใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุมหรือการเรียกร้องดังกล่าว

ทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากันบ่อยครั้งและนานเข้า ความรุนแรงก็ย่อมทวีเพิ่มขึ้น ซึ่งแน่นอนว่ากำลังของประชาชนย่อมไม่สามารถต่อสู้กับกำลังทหารตำรวจของรัฐได้ ระยะเวลาองค์กรหรือกองกำลังรบของประชาชนก็จะถูกจัดตั้งขึ้น ซึ่งกองกำลังหรือองค์กรนี้เอง ที่จะถูกมองว่าเป็นผู้ก่อการร้ายในสายตาของรัฐประเทศนั้น

ในขณะที่ฝ่ายองค์กรกองกำลังเองเชื่อว่าพวกเขาเป็นกองกำลังต่อสู้เพื่อ
อิสรภาพ ชาติที่เป็นกลางก็จะต้องใช้วิจรรย์ญาณในการวิเคราะห์ ซึ่งโดยปกติ
องค์ประกอบที่ใช้ในการพิจารณาก็คือ

ความต้องการของกลุ่มชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ความสำคัญของพื้นที่นั้นต่อ
ยุทธศาสตร์โดยรวมของประเทศ องค์กรที่เคลื่อนไหวปฏิบัติการด้วยจุดประสงค์ใด
มีเหตุผลทางการเมืองหรือชาติอื่นเกี่ยวข้องหรือไม่และเป้าหมายสุดท้ายที่ต้องการของ
องค์กรหรือกลุ่มชนที่เคลื่อนไหวคืออะไร

2) นโยบายของแต่ละประเทศในการปฏิบัติต่อ ผู้ก่อการร้ายแตกต่างกัน

บางประเทศเลือกที่จะติดต่อหรือวางตัวเป็นกลางกับองค์กรการก่อการร้าย ซึ่งอาจมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือต้องการจำกัดความรุนแรงภายในรัฐตน หรืออาจไม่หวังผลอย่างใดอย่างหนึ่งเลยก็ตาม

ในขณะที่บางประเทศเลือกที่จะต่อต้านการก่อการร้ายอย่างเปิดเผย เมื่อต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างสองประเทศที่มีนโยบายต่อการก่อการร้ายแตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องยากในการร่วมมือปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

3) ประเทศที่ปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย

การให้เสรีทางการพิมพ์ หรือโฆษณาด้วยสื่อใดใด จะต้องให้น้ำหนักว่าระหว่างเสรีภาพในการสื่อสาร หรือเสรีภาพของสื่อกับกระบวนการป้องกันและต่อต้านในสถานการณ์ของการก่อการร้าย ขอบเขตความพอดี หรือความเหมาะสมนั้นควรอยู่ตรงจุดใด

หากรัฐเข้าไปแทรกแซงหรือควบคุมสื่อ สื่อก็ไม่สามารถเป็นตัวกลางอิสระที่นำเสนอข่าวสารตามความเป็นจริงให้กับประชาชนได้ แต่หากสื่อมีความเป็นอิสระสูง สื่อเองก็อาจเป็นเครื่องมือชักนำประชาชนในวงกว้างได้ หรือการนำเสนอข่าวสารบางอย่าง ก็อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ก่อการร้ายในการที่จะรู้ถึงความเคลื่อนไหวของรัฐ และวางแผนตอบโต้ต่อรัฐได้ง่ายขึ้น

4) สิทธิเสรีภาพของประชาชน

สิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องพิจารณา เมื่อรัฐพยายามที่จะสร้างระบบรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงภายในรัฐ และต่อต้านสงครามการก่อการร้าย

รัฐอาจจะละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งหากรัฐเลือกที่จะจัดระบบรักษาความปลอดภัยที่จะต่อต้านและตอบโต้ต่อการก่อการร้ายอย่างเข้มแข็งแล้วนั้น ภาวะที่รัฐจะออกกฎระเบียบเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกต่อรัฐในการสืบ ติดตาม เสาะหา ในเรื่องของการข่าว และการตอบโต้องค์กรการก่อการร้าย ก็อาจจะนำไปสู่การละเมิดซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชนในชาติ เช่น การให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานรัฐในการดักตรวจข้อความในอีเมล และ

ตรวจสอบร่องรอยจากการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ต้องสงสัย ขยายขอบเขตของ **การดักฟังโทรศัพท์** ให้สามารถติดตามดักฟังการใช้โทรศัพท์ทุกๆ หมายเลขที่ผู้ต้องสงสัยใช้ (เน้นเป้าหมายการดักฟังไปยังตัวบุคคลไม่ใช่เครื่องโทรศัพท์) ขยายความหมายของคำว่า "การก่อการร้าย" และเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ก่อการร้าย

ตลอดจนผู้ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการก่อการร้าย และเพิ่มความเข้มงวดใน **การตรวจสอบการหมุนเวียนของกระแสเงิน** ซึ่งคาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการก่อการร้าย

ทั้งหมดอาจจะส่งผลให้ **รัฐมีเครื่องมือที่จะใช้ต่อต้านและตอบโต้การก่อการร้ายมากขึ้น** แต่ก็ได้ขยาย **อำนาจ** ให้รัฐสามารถก้าวล่วงเข้าไปใน **สิทธิเสรีภาพ** ส่วนบุคคลของประชาชนมากขึ้น ที่สำคัญ **"ผู้ต้องสงสัย"** ที่ถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐนั้น จะมีความชอบธรรมหรือไม่ และจะมีกลไกหรือเครื่องมือใดที่จะมากำกับไม่ให้อำนาจทางการเมืองเข้ามาบิดเบือนข้อมูลดังกล่าว

ลักษณะขององค์กรการก่อการร้าย

- ▶ กลุ่มมีขนาดเล็ก มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น จึงสามารถปฏิบัติการอย่างลับๆ ได้ง่าย และข่าวสารรั่วไหลได้ยาก
- ▶ สมาชิกขององค์กรมีพื้นฐานความเป็นอยู่ เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมในอดีตที่ไม่แตกต่างกัน จึงมีจุดร่วมที่เหนียวแน่นไม่เกิดความแตกแยก
- ▶ การเลือกสมาชิกใหม่เข้าสู่องค์กรจะผ่านการตรวจสอบโดยละเอียด การทาบถามบุคคล เข้าเป็นสมาชิกจะสอดคล้องกับความสมัครใจของผู้ได้รับการทาบถาม ซึ่งจะถูกติดตามดูพฤติกรรม และแนวอุดมการณ์ก่อนเข้าทาบถามอย่างรอบคอบ

- ▶ สมาชิกทุกคนจะได้รับการฝึกเรื่องของการรักษาความปลอดภัย และการรักษาความลับของข่าวสารการข่าวกรองในระดับสูงสุด เพราะระบบรักษาความปลอดภัยของข่าวสาร และการเฝ้าระวัง จะมีความสัมพันธ์กับขนาด และความอยู่รอดขององค์กรอย่างใกล้ชิด
- ▶ ไม่มีรูปแบบเฉพาะที่เป็นมาตรฐานในการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยลักษณะของกลุ่มที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งเป็นการระวังป้องกันที่ดีอย่างหนึ่งในการรักษาความปลอดภัยขององค์กร กลุ่มจึงไม่มีการกำหนดรูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ตายตัว

เป้าหมายของผู้ก่อการร้าย

- ▶ เป้าหมายทางทหาร ได้แก่ ทหาร ที่ตั้งทางทหาร อาวุธ กระสุน/วัตถุระเบิด ศูนย์
เครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
- ▶ เป้าหมายทางพลเรือน ได้แก่ ระบบพลังงานและวิศวกรรม (เช่น โรงไฟฟ้า บ่อขุดเจาะ
น้ำมัน ท่อส่งก๊าซ ท่อส่งน้ำมัน โรงน้ำมัน ฯลฯ) และบุคคลสำคัญ เช่น เจ้าหน้าที่รัฐ
เจ้าหน้าที่สถานทูต

เทคนิคของผู้ก่อการร้าย

เทคนิคในการก่อการร้ายมีหลายรูปแบบ มีการปรับประยุกต์เปลี่ยนไปตามสถานการณ์โลกตลอดเวลา แต่จากข้อมูลสถิติ จะพบเทคนิคและวิธีการก่อการร้ายหลักๆ ดังนี้

1. การลอบสังหาร การลอบสังหาร มักมุ่งให้เกิดผลสองทาง คือ กำจัดสัญลักษณ์หรือบุคคลสำคัญที่เป็นแกนนำการเคลื่อนไหวฝ่ายตรงข้าม ทำให้บุคคลหรือกลุ่มเป้าหมายเกิดความกลัวและหวาดระแวงตลอดเวลา

2. การใช้ระเบิด เป็นวิธีที่กลุ่มผู้ก่อการร้ายนิยมใช้มากที่สุดวิธีหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการวางระเบิด หรือการใช้ระเบิดพลีชีพ เนื่องจากมีอำนาจในการทำลายรุนแรง สะดวกในการซ่อนพราง ใช้คนในการปฏิบัติการน้อย และยากในการถูกตรวจสอบ เป็นวิธีการที่สามารถกำหนดกรอบของเป้าหมายได้ระดับหนึ่ง โดยกลุ่มเป้าหมายอาจเป็นตัวบุคคล หรือองค์กรหน่วยงานของฝ่ายตรงข้าม ลักษณะเป้าหมายอาจเป็นเป้าหมายเจาะจง เช่น ทหาร ตำรวจ สถานที่ราชการ หรือเป้าหมายสาธารณะ เช่น รถประจำทาง ศูนย์การค้า ย่านธุรกิจ หรือสถานพยาบาลก็ได้

3. การลักพาตัวเรียกค่าไถ่ ลักษณะการก่อการร้ายด้วยการลักพาตัว เป็นการปฏิบัติการจับยึดบุคคล และกักขังไว้ในที่ลับ เป็นวิธีการเรียกร้องที่มุ่งความสนใจให้ชื่อเสียงขององค์กรเป็นที่รู้จักในวงกว้าง รวมถึงอาจเป็นการต่อรองเจรจาให้ปลดปล่อยเพื่อนร่วมอุดมการณ์ที่ถูกกักขัง หรือจำกัดบริเวณโดยกองกำลังของฝ่ายตรงข้าม และอาจเพื่อระดมเงินทุนให้กับองค์กร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการก็ได้

4. การจัดตั้งตัวแทน เป็นการจัดตั้ง สนับสนุน หรือผลักดันตัวบุคคลสาธารณะที่มีแนวความคิดเดียวกันให้โดดเด่นเป็นที่รู้จักในวงสังคม เพื่อขยายอิทธิพลของแนวความคิดและความเชื่อขององค์กรต่อสาธารณะ

5. วิธีการอื่นๆ เช่น การปล้นยึดยานโดยสารเพื่อเรียกร้องและสร้างเงื่อนไขต่อรัฐ การข่มขู่ การจับและกักตัวประกัน ใช้อาวุธ นิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ อาวุธเคมี การวางยาพิษในระบบน้ำอุปโภคบริโภค การลอบฆ่า หรือการทำลายระบบสาธารณูปโภคหลัก เช่น ระบบไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง ระบบส่งน้ำ

องค์กรหลักๆ ของผู้ก่อการร้าย การเคลื่อนไหวของการก่อการร้ายในปัจจุบันมีมากมายหลายองค์กร ปฏิบัติการกระจายอยู่เกือบทุกภูมิภาคของโลก แต่ละขบวนการต่างมีเป้าหมาย อุดมการณ์ และวิธีปฏิบัติที่แตกต่างกันไป องค์กรการก่อการร้ายหลักๆ ที่เป็นที่ยูจก มีดังนี้

Palestinian Liberation Organization (PLO) กลุ่ม PLO

หรือองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ เป็นขบวนการกู้ชาติหรือกลุ่มชาตินิยม ที่เกิดจากการรวมตัวของชนที่มีเชื้อชาติ ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีเดียวกัน เพื่อปลดปล่อยดินแดนปาเลสไตน์ จากการยึดครองของประเทศอิสราเอล เนื่องจากถูกผนวกเข้าด้วยกันโดยไม่สมัครใจ แต่เกิดจากผลพวงของสงคราม และข้อตกลงระหว่างประเทศมหาอำนาจ เป็นกลุ่มองค์กรใหญ่ที่เป็นเสมือนองค์กรแม่ ประกอบด้วยกลุ่มองค์กรเล็กๆ หลายกลุ่ม รวมถึงกลุ่ม Al-Fatah ที่เป็นที่ยูจกกันอย่างแพร่หลาย

องค์กรหลักๆ ของผู้ก่อการร้าย การเคลื่อนไหวของการก่อการร้ายในปัจจุบันมีมากมายหลายองค์กร ปฏิบัติการกระจายอยู่เกือบทุกภูมิภาคของโลก แต่ละขบวนการต่างมีเป้าหมาย อุดมการณ์ และวิธีปฏิบัติที่แตกต่างกันไป องค์กรการก่อการร้ายหลักๆ ที่เป็นที่รู้จัก มีดังนี้

Palestinian Liberation Organization (PLO) กลุ่ม PLO

หัวหน้ากลุ่ม PLO คือนาย Yasser Arafat ซึ่งได้สร้างประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ในการประกาศยุติความรุนแรง และการก่อการร้ายต่อกันระหว่างกลุ่ม PLO และประเทศอิสราเอล อย่างไรก็ตามมีบางกลุ่มใน PLO ที่ไม่เห็นด้วยกับการเจรจาหาหนทางสู่สันติภาพร่วมกับอิสราเอล จึงแยกตัวออกมาจาก PLO และยังคงเคลื่อนไหวก่อความรุนแรง และปฏิบัติการก่อการร้ายต่อไป

Al Queda

เป็นเครือข่ายก่อการร้ายนานาชาติ ก่อกำเนิดโดย **นายโอซามา บิน ลาเดน** จุดมุ่งหมายคือการกวาดล้างอิทธิพลตะวันตกออกจากประเทศมุสลิม ขั้วใต้อำนาจปกครองรัฐบาลมุสลิมและอาหรับที่ต่อต้านอิสลามซึ่งมีประเทศสหรัฐอเมริกาหรือชาติตะวันตกให้การหนุนหลัง โดยเปลี่ยนการปกครองให้เป็นมุสลิมแบบหนึ่งเดียว หรือจักรวรรดิที่ปกครองอย่างเข้มงวดตามกฎหมายอิสลาม เป็นกลุ่มก่อการร้ายที่เชื่อว่าเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการโจมตีอาคาร World Trade Center และอาคาร Pentagon เมื่อ 11 กันยายน ค.ศ.2001 โดยการจี้เครื่องบินโดยสารแล้ว บังคับบินพุ่งชนจนเป็นเหตุให้อาคาร World Trade Center พังถล่ม และอาคาร Pentagon เสียหายบางส่วน มีผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ 3,056 คน

การก่อการร้ายในสหรัฐอเมริกาและผลกระทบต่อประเทศไทย

การปฏิบัติการช็อกโลกของกลุ่มผู้ก่อการร้ายที่จับับเครื่องบินโดยสารของสหรัฐฯ พุ่งชนอาคารแฝดสูง 110 ชั้น ของเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ในมหานครนิวยอร์ก อันเป็นสัญลักษณ์สำคัญทางเศรษฐกิจและการค้าของสหรัฐฯ และอาคารกระทรวงกลาโหมหรือตึกเพนตากอนที่เป็นสัญลักษณ์ทางการทหารของสหรัฐฯ

เมื่อ 11 กันยายน 2544 จนพังทลายยับเยิน ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตและสูญหายเป็นจำนวนมาก ยังไม่นับความเสียหายทางเศรษฐกิจมูลค่ามหาศาลและผลกระทบทางด้านสังคมจิตวิทยาต่อประชาชนสหรัฐฯ ที่ต้องตกอยู่ในความหวาดกลัวและรู้สึกถึงความไม่มั่นคงปลอดภัยอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน

เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้สหรัฐฯ ประกาศสงครามกับการก่อการร้ายโดยพุ่งเป้าไปที่นายโอซามา บินลาเดน ผู้นำของเครือข่ายอัลเคด้า และผู้นำกลุ่มตาลีบันในประเทศอัฟกานิสถานที่ให้แหล่งพักพิงแก่ขบวนการก่อการร้าย โดยสหรัฐฯ ได้ทุ่มเททรัพยากรและดำเนินการทุกด้าน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร อย่างเป็นขั้นตอน

เริ่มจากดำเนินมาตรการทางการทูต เรียกร้องให้รัฐบาลตาลีบันที่ปกครองประเทศอัฟกานิสถานอันเป็นแหล่งซ่อนสมุที่กบดานของนายบินลาเดนและกลุ่มเครือข่ายอัลเคด้า **ส่งมอบตัวนายบินลาเดนให้กับสหรัฐฯ โดยแสดงเจตนาชัดเจนว่าจะใช้กำลังทหารและดำเนินมาตรการทั้งปวงเพื่อบีบบังคับ**

แต่ข้อเรียกร้องดังกล่าวก็ถูกรัฐบาลตาลิบันปฏิเสธอย่างแข็งกร้าว สหรัฐฯ จึงดำเนินการทางการทูตเพื่อให้ได้การสนับสนุนจากนานาชาติทั้งที่เป็นพันธมิตร มิตรประเทศ และแม้แต่กลุ่มประเทศที่เคยเป็นอริกันมาก่อน อย่างเช่นกลุ่มประเทศใน อดีตสหภาพโซเวียตที่มีพรมแดนติดกับอัฟกานิสถาน ได้แก่ อุซเบกิสถาน และทาจิกิสถาน เป็นต้น รวมทั้งรัสเซียและจีนเองก็ออกมาประกาศสนับสนุนการตอบโต้การก่อการร้ายของสหรัฐฯ โดยเฉพาะประเทศปากีสถานและอินเดีย ซึ่งถูกสหรัฐฯ คว้าบาตรทางเศรษฐกิจหลังจากทดลองระเบิดนิวเคลียร์ในปี พ.ศ.2541 ถึงกับยินยอมให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนทางด้านข่าวกรองและการใช้ฐานบินเพื่อการโจมตีทางทหารอีกด้วย

ขณะเดียวกัน สหรัฐฯ ก็ดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจโดยโน้มน้าวให้
สหประชาชาติและพันธมิตรร่วมมือกับสหรัฐฯ ในการอายัดและยึดทรัพย์สินที่สงสัย
ว่าจะเป็นแหล่งสนับสนุนทางการเงินให้กับเครือข่ายการก่อการร้าย พร้อมทั้ง
เตรียมการปฏิบัติการทางทหารโดยเรียกระดมกำลังกองหนุนถึง 50,000 คน และ
เคลื่อนย้ายวางกำลังเตรียมพร้อมที่จะโจมตีเป้าหมายกลุ่มตาลิบันและขบวนการก่อ
การร้ายในอัฟกานิสถาน ตลอดจนประสานเตรียมการสนับสนุนทางทหารแก่กลุ่ม
พันธมิตรฝ่ายเหนือ ซึ่งเป็นฝ่ายต่อต้านกลุ่มตาลิบันในอัฟกานิสถานเอง หลังจาก
ดำเนินมาตรการทั้งบีบบังคับและข่มขู่

รวมทั้งการคว่ำบาตรกลุ่มตาลีบันอย่างเต็มที่แล้ว ก็ยังไม่ได้รับการ
สนองตอบในการส่งตัวนายบินลาเดน ทางสหรัฐฯ จึงเริ่มปฏิบัติการโจมตีทางอากาศ
ต่อเป้าหมาย โดยเน้นใน 3 เมืองใหญ่ ของอัฟกานิสถานคือ คาบูล กันดาฮาร์ และ
จาลาลาบัด ตั้งแต่ 7 ตุลาคม 2544 และปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องทุกวัน ทั้งกลางวัน
และกลางคืน คาดว่าเมื่อโจมตีทางอากาศจนกลุ่มตาลีบันอ่อนล้าเต็มที่แล้ว สหรัฐฯ
และพันธมิตรจะใช้กำลังทางบกปฏิบัติการกวาดล้างกลุ่มตาลีบันและขบวนการก่อ
การร้ายอัลเคด้า แล้วสถาปนาแนวร่วมรัฐบาลใหม่ขึ้นมาปกครองประเทศ
อัฟกานิสถานต่อไป